

הלכה למעשה

מאת הנאמן מ"ר הרב ברוך הייטשילד שליט"א.
ראש סניף עשרת חיים ברוך, קיבלנד הייטס

do it for free, but for reloading, one is entitled to get paid. The SM'A (3), based on a quote from the *Gemara* there, says that in a case where the *Yid* is stuck while leading the loaded animal, even if the animal belongs to a gentile, he must stop and help because of the *Yid* in distress who is stuck there. Many *Poskim* (4) deduce from this that if one sees a Jewish motorist stuck on the road, this obligation applies. Even if he is not *frum*, the obligation applies, because most non-observant Jews [certainly in America] are like children taken into captivity who don't know any better. This is a ruling quoted from **R' Moshe Feinstein z"l** (5).

However, if the person who can stop and help will lose out somewhat by doing so, or cause him to arrive late to work, the **Sh"A Harav** (6) writes that he is exempt, because a person has the right to save himself from loss before saving another. He adds that even if one will not lose out, but will forfeit the opportunity to gain a profit, he is still exempt. It seems clear that missing a *chuppah* for which one needs to be there would also exempt him. Similarly, if the stranded one is a lady who is not dressed properly, which could cause a spiritual decline, he does not have to stop.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (34)

Cars and Automobiles: Last week we started discussing the *halachos* of cars not pertaining to the monetary laws of *Choshen Mishpat*. There is also a *halacha* which has to do with *chessed* and has its source in *Choshen Mishpat*. That is the obligation of a driver who sees another *Yid* stuck on the side of the road to stop and help him. We'll do it a Question/Answer format, **Question:** Does a driver who sees another *Yid* stuck with his car on the roadway have to stop and help him? What if he can tell that it is not a *frum Yid*? What if the stranded one is a gentile? What if he will lose money by stopping and arriving late for work? What is the *din* if he will miss the *chuppah* that he is driving in for? What should he do if the stranded people are not dressed in a *tzniusdik* manner which will pose a *nisayon* for the passersby? Does he have a right to charge for his help?

Answer: There is a *mitzvah* in the *Torah* (1) that if one sees a *Yid* stuck with his fallen animal under its load, he must stop and help him unload and reload. This is called "*P'rika*" and "*Te'ina*". *Chazal* learn (2) from *posukim* that the obligation to unload is to

בין הדיינים – תבלין מדרף היומי – שביעות לה:

Rashi (בספר) says: In his generation they abolished making a *shevu'ah* because its *עונש* (swearing falsely) is great. Instead, they were *גורר ארור* on the person if his statement isn't true. The *Gemara* says that before the person swears, *רש"י* like *יש אומרים* [ח"מ ס' פזיט] **שו"ע** brings a *shevu'ah* due to the severity of swearing falsely. The *Gemara* says that before the person swears, *רש"י* tells him (to frighten him), you should know, that the world trembled - *ולא תשא את שם ה'* - *ינקה* - if one does *teshuva* when *ה'* said at *ה'* (נדרוגע) *one is not forgiven*. Not only is he held responsible, but so is his family and the whole world is affected. If the person still insists on making the *shevu'ah*, the people present quote the *pasuk*: *שורו נא מעל אהלי האנשים האלה*.

The *Gemara* asks (ל"ט:), by quoting this *pasuk* that uses the plural word of swearing, we are implying that the *pasuk* is considered a *shevu'ah* for swearing, but why is the *pasuk* labeled a *shevu'ah*? *The Gemara* answers with a braisa: *ר' שמעון* בן *גמלי* explains: *ר' שמעון* means that when a *shevu'ah* is made, there will always be someone held liable. If the person swears falsely, he is *חייב*. If he swears truthfully, the *shevu'ah* is held responsible for causing a *shevu'ah* to be uttered. The *Gemara* learns that the *pasuk* is held responsible, because he knows the *shevu'ah* is about to make a false *shevu'ah* and he allows it [מ"ד ו' ואמרין].

pasukens: If the person says I will swear and his opponent is to swear him, then all that are present recite the *pasuk*: *שורו*. This is why he is also called a *shevu'ah*. Because when he is prepared to swear (falsely), he should try to compromise so as to avoid the *shevu'ah* by swearing falsely. Since he didn't do this, but continued being *shevu'ah* to make the *shevu'ah*, which he knew was false, he is called a *shevu'ah*. *The Gemara* explains why swearing in vain is so *shevu'ah*. The *Gemara* says that the *shevu'ah* is about to make a false *shevu'ah* and he allows it [מ"ד ו' ואמרין]. Consequently, when one uses the *shevu'ah* to make a false *shevu'ah*, he weakens the foundation (שור) of the world. *ע"ש*.

shevu'ah should do a *shevu'ah* and one who is *חייב* to swear a *shevu'ah* to swear a *shevu'ah* is a *shevu'ah*. *The Gemara* explains why swearing in vain is so *shevu'ah*. The *Gemara* says that the *shevu'ah* is about to make a false *shevu'ah* and he allows it [מ"ד ו' ואמרין]. Consequently, when one uses the *shevu'ah* to make a false *shevu'ah*, he weakens the foundation (שור) of the world. *ע"ש*.

R' Schneur Zalman of Liadi (Baal HaTanya) would say:

Moshe felt humble especially in comparison to our generation, the last generation before *Moshiach*. For, despite the extreme darkness that would reign preceding the Final Redemption, Moshe foresaw and was humbled by the self-sacrifice our generation would show to keep the *Torah* alive even in the most difficult circumstances."

A Wise Man would say: "A little thought and a little kindness are often worth more than a great deal of money."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to: Torahtavlin@yahoo.com

הקב"ה You ARE really important to Building That Relationship Matters!

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org

לעילוי נשמות זקני ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן טוביה ז"ל נפטר ט"ז סיון תשנ"ו תהא נשמתו צדורה בצרור החיים

Cities Edition

TORAH TAVLIN

IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY.

WWW.TORAHTAVLIN.ORG
ORSENDANEMAILTO
SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

פרק ב' דאבות

תורה תבלין

לפי ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טוביה ז"ל ונענית לשיא רחל בת ר' אברהם שלמה ז"ל ברוך

שבת קודש פרשת בהעלותך – ח"י סיון תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Behaaloscha - June 14, 2025

אמנם מאידך צריכים אנו לדעת גם כן שעיקר מעלת התורה היא רק כשברב עוסקים גם כן בגמילות חסדים, ואילו העוסקים רק בתורה, אינם זוכים לראות ברכה בעמלם. והדברים מדויקים גם כן במאמר חכמינו ז"ל (בבא קמא יז.) והא לך לשונם: 'א"ר יוחנן משום רשב"י, מאי דכתיב: 'אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור', כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים, זוכה לנחלת שני שבטים וכו', אייביו נופלים לפניו כיוסף, דכתיב: 'בהם עמים יגגו יחדו אפסי ארץ'. וזכה לבינה, כששכר, דכתיב: 'ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל'. זה המאמר, מלבד מה שמעיד על הטוב הצפוי לעוסקי התורה ולגומלי חסדים, הוא גם מגלה לו לנו שעיקר ערכה של עסק התורה היא כשהעוסק גם כן בגמילות חסדים, ואמת הדבר שגם עסק התורה לעצמה היא מעלה גדולה, וכבר אמרו חז"ל (סוכה נ"ב) שצוה לימוד התורה נותנת הכח להתגבר על היצר, וכלשונם: 'אם פגע בך מגולל וה משכחו לבית המדרש, אם אבן הוא נימחו אם ברזל הוא מתפוצץ'. אבל עיקר מעלת התורה היא כשמצטרפים לה גמילות חסדים. ולכן מלבד מה שזכרנו בשכרה ש'אייביו נופלים תחתיו' כלומר, שהיצר שהוא עיקר אייבו של אדם נופל תחתיו, הוא זוכה גם כן להכליל לימוד התורה, היא ה'בינה', והיינו שזוכה להתעלות ולהתחכם על ידה, שרדי ששנינו (יו"ק ב' פ"סקא א') 'אלף נכנסים להוראה וא' יוצא', הרי שלא כל הלומדים זוכים להתגדל לת"ת, וצריכים זכויות לזה, וכאן גילו לנו חז"ל שהזכירה לזה היא כשהתורה משולבת בגמילות חסדים.

אמנם בוודאי שהצלתו זו צריכה גם כן תשוקה עזה לתורה וניצול כל רגע פנויה לתורה, אבל כשהוא שמדוקק לסייעו בעסק של גמילות חסדים, מוטל עליו לעסוק גם במצוה זו, וכבר אמרו חז"ל (יבמות קט:): 'כל האומר אין לי אלא תורה, אפילו תורה אין לי'.

ורב ארבעים שנה מלחם היודר מן השמים יום יום, ויתר האותות והמופתים שעשה לנו בעת ההיא שכולן נתחדשו בהפך הטבעים וענין יחדוש העולם הוא העמוד החזק באמונתנו ובתורתנו. כי לאמנני הקדמות אין תורה וחלק לעולם רבא עם ישראל. ידוע הדבר, אין להאריך במפורסם. על כן היה מצינו ברוך הוא לזכות במצוה זו הנכבדת כל איש מישראל ואל יעכבהו אונס ורחוק מקום מעשיות. כי אם יקרוה עון שנאנס גדול הראשון ולא זכה בה עם הקודמין יעשה אותה בחדש השני. ולפי שהוא יסוד ברית הגיע החיוב גם כן אם על הגר שנתגיד בין פסח ראשון לשני, וכן קטן שהגדיל בין שני הפסחים. שחייבן לעשות פסח שני, עכ"ל.

מבואר מדבריו, שטעם שיש פסח שני, ולא מצינו כן בשאר המועדים. משום שהג הפסח הוא יסודות האמונה בה, והתכלית בקרבן פסח הוא להשריש האמונה בתוך לבבנו, ומי שהיה טמא או בדרך רחוקה ולא היה ביכולתו להקריב הקרבן פסח, עדיין הוא צריך להשריש האמונה בתוך לבבו, וע"כ לזה ניתנה התורה הוזהרות שהוא יכול להקריב הקרבן ב"פסח שני", ויבא לידי האמונה שלימה בהש"ת. ועוד מבואר מדבריו, גדול נחיצת האמונה בהש"ת, שצריך כל יהודי לחיות עם אמונה כל ימי חייו, צריך חיזוק תמידי, וצריך כל אחד ואחד להשתמש בכל הוזהרות כדי לעורר את האמון בהש"ת בכל לבו ובכל נפשו. והוא עיקר חיות של יהודי "צדיק באמונתו יחיה".

מאת הנאמן מ"ר הנאמן מ"ר הרב ברוך הייטשילד שליט"א.
ראש סניף עשרת חיים ברוך, קיבלנד הייטס

ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלום ... (יא-כה) - טוב תורה עם גמילות חסדים

פרש"י: הטל עליהם צרכי צבור והם כלים מאליהם. הנה רבות אנו הרי הולכים בעקבותיו של **הוזהר** שלימד אותנו שכשהוא בספידי התורה צריכים להתבונן בפסוקים כדי להבין מה דעתה התורה להשמיענו בהם. שכן אי אפשר שהתורה, שענינה היא להורות לאדם את אשר יעשה, תספר לנו דברים לשם סיפור בעלמא. (ראה דברי חזו"ר על כך בהל' ג דף קנב). ובכן בבואנו אל הסיפור הזה, בראותנו עצת יהושע להטיל על אלדד ומידד צרכי ציבור, צריכים אנו לראות מכך שתי נקודות, האחת, היא גופא שסיפורי התורה לא באו לשם סיפור בעלמא, שכן זוהי סיפור שאין בה השגה לקדושי חומר, שכן מה עול עשו שני צדיקים אלו, שבסיתורו יצטרכו להדעוש. הרי הקב"ה זכר להם בוכות מעשיהם הטובים וענותונותם, ובהכרח שכל הסיפור הוא דבר נשגב מבינתנו, ודני תורה טמונים בה, ולא נכתב חלילה לשם סיפור בעלמא...

אולם בד בבד עם הבנתנו שאין לנו השגה בעומק הדברים. עלינו להבין שרצתה התורה שגלמוד את הדברים גם כפי הבנתנו חלה. מתוך כוונה לדלות מן הדברים הליכות חיים, כי הלימודים לאנשים כערכינו תלויה בודאי בהבנה השייכת לנו. א"כ גם אם אין אנו משיגים למה הבין יהושע שיש לכלות נבואתם של אלדד ומידד, יש ללמוד מכאן שצריך ציבור מורידים את האדם ממעלתו. אמנם חז"ל אמרו לנו את ההיפך, הם מנו בתוך המ"ח דברים שהתורה נקנית בהם גם הנושא בעול של חידו' (אבות ו, ו), ואכן כל גדולי ישראל לדורותיהם הדבר להתעסק בצרכי ציבור. ודאנו לצרכיהם הרוחניים והגשמיים של אחיהם מבני ישראל, אמנם זאת רק אם עושים לכך סייג וגדר, כי בלא"ה בהכרח יעברו כל עתותיו של האדם רק לענין זה, ולא יזכה כלל לתורה.

עדותך אתבונן

למודים מאת הרב אברהם יוסף שמואל אלתר שליט"א, בעמ"ס **טוב תורה אברהם**

ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו בטמאים לפניך אדם למה נגרע

לבטלי הקריב את קרבן ה' במעדו בתוך בנ" ... (ט-י) - טעם לפסח שני

התורה הקדושה ניתנה לנו "פסח שני", לאלו שהיו טמאים ולא היו יכולין להקריב הקרבן פסח, יש עוד הוזהרות שהם יכולין להקריב הקרבן פסח ויש לבאר, שלא מצינו בשאר הימים טובים שאם אחד לא היה ביכולתו לקיים מצות דרגל, שיש עוד רגל, דלא מצינו מי שלא היה יכול ליישב בסוכה בחג הסוכות שיש "סוכות שני", וגם מי שלא היה יכול לשמוע התקיעות בראש השנה, יש "ראש השנה שני", א"כ מדוע ניתנה לנו התורה הקדושה "פסח שני", למי שלא היה ביכולתו להקריב הקרבן פסח?

וכתב **הוזהר** (מצוה ש"ה) לבאר הענין ז"ל: "משרשי המצוה, לפי שמצות הפסח הוא אות חוק וברור לכל רואי השמש בחדוש העולם, כי אז בעת ההיא עשה עמנו האל ברוך הוא נסים ונפלאות גדולות ושינה טבע העולם לעיני עמים רבים, ודאו כל עמי הארץ כי השגחתו ויכלתו בתחתונים, ואז בעת ההיא האמינו הכל, ויאמינו כל הבאים אחרים לעולם באמת, שהוא ברוך הוא ברא העולם יש מאין בעת שרצה, והוא העת הידוע, ואף על פי שבריאית הים מן האין הוא דבר נמנע מדרך הטבע, כי כמו כן נמנע לבקוע מצולות ים עד עובר בתוכו עם כבד ביבשה לישבו למקומו. ולהחיות עם גדול

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.chickensforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamedim, Agunot and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDO expense

מעשה אבות סימן לבנים

וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אֹתָהּ לִי וּמִי יֵתֵן כָּל עַם ה' נְבִיאִים כִּי יֵתֵן ה' אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם ... (א"ב-כט)

In the city of Baghdad, home of the holy **Ben Ish Chai**, a man was once complaining out loud how the Jews of Hungary had fallen to such spiritual depths and that they were no longer conducting themselves as proper Jews. He enumerated different flaws that were present among them. A number of people rebuked the man for talking negatively about other Jews.

“Your conduct mimics a fly! A fly is attracted to garbage. Even if there’s a beautiful garden, it’ll go to the garbage. There, a scrumptious steak can sit alongside a smelly bag of waste, yet the fly pays no attention to that. All it sees is the garbage.”

The listener focused on the man. “You act like a fly. All Jews - *Sephardic*, *Ashkenazic* - have so much good in them, and there is so much good to focus on. Yet, all you seem to want to focus on is the petty nonsense and negativity in them. What you need to do is tell us something good about these people. A story perhaps. This way, you can rectify your misdeed and reprogram your mind to see the good in all Jewish people.” The man felt rebuked and went on to tell the following story.

There was once a king whose kingdom neighbored two countries. Each year, a meeting was held to discuss the political issues relating to each country. They prepared an extravagant meal for the attending kings. This was a very high ranking meeting, and understandably, no one, under any circumstances, was granted entry. However, one king had a Jewish advisor and decided that he wanted his advisor to attend the feast. The other kings were disturbed. “How can this king bring along his Jewish advisor? No one is allowed into the meeting!” But they swallowed their pride and didn’t deny his entry.

At the welcoming ceremony, each king was nobly escorted inside. The Jew also received a befitting escort. However, as he approached the entrance, his escort noticed that a group of local youths were blocking the road, seeking trouble.

As they got closer, he heard that the group of boys were screaming in mockery: “Jew! Jew! Get out! Get out!”

The driver realized what was happening and entered the chariot confronting the Jewish advisor with the dilemma. The Jew smiled and reached into his pocket, took out 1,000 golden coins, and instructed the driver to hand it over to the boys. The thrilled kids moved aside, allowing the chariot to proceed. The Jew arrived at the meeting and was greeted with great honor, too.

One of the kings sparked up a conversation with the Jew and said, “I heard that there were boys in your way. I’m sorry for the inconvenience. These children should really be punished for such improper behavior and disrespect, but unfortunately, this is not under my control.” The Jew looked at the king and immediately understood who was behind the whole incident. This king had set up the boys as a protest to his participation, blaming the boys to cover up his involvement.

“Don’t be sorry,” replied the Jew. “Not only did they not hurt my feelings, they actually gave me the greatest gift. If I would have had more money on me, I would have given that too. They gave me something nobody has ever given me.”

The king was shocked by the response. “What do you mean?” asked the king. “You just experienced a great embarrassment and humiliation? What could you possibly be thanking them for?”

The Jew explained to the king the reason for his happiness. “I was once a religious Jew but I have slipped away, discontinuing any religious customs. I have lost so much, but the very last inheritance that I have I can’t possibly give up. Now, as I was coming to this glorious meeting with the kings, I was reminded about the most precious possession that I have. More valuable than all the honor I was granted is that I am the son of the Creator of the World. At this very time, when I have risen to the top, I received this message reminding me of the true inheritance that I have. I am a Jew and this makes me proud!”

The man who spoke against the Jews of Hungary concluded: “This Jewish advisor treasures how lucky he is for being a son of *Hashem*, and this is worth more than all the honor in the world. No matter how far one has fallen from serving *Hashem*, he must always remember the great present he was gifted with.” With this, he rectified his misdeed of talking negatively about fallen Jewry. *Baruch Hashem*, we are *Hashem’s* loyal children and that is the greatest pride that we shall take. (Ben Ish Chai)

וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן, עֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ ה' וְהַשֹּׁמֵר עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשׁוּמָנוּ ... (דברי-ג')

Zecharia HaNavi beholds a vision wherein *Yehoshua Kohen Gadol* was brought to a serious trial regarding his esteemed priestly position due to his “clothes being soiled” Surely, the *Kohen Gadol* was not being punished for a lack of cleanliness. So what does this really mean?

Chazal explain it refers to *Yehoshua’s* daughters-in-law who were affected by their Babylonian environs. But in truth, *Yehoshua* knew about this all along, which is why *Chazal* offer another reason for *Yehoshua’s* return to the *Kehuna Gedola* even after he convinced his sons to divorce their wives. *Chazal* (*Sanhedrin 93a*) say that there were two false prophets who convinced the daughter of *Nevuchadnezzar* to commit an unspeakable act under the false pretense that G-d

had ordered them to do so. *Nevuchadnezzar* was made aware of the situation and decided to test them by throwing them into a furnace as he had done with *Chananya*, *Mishael* and *Azarya*. The pair argued that they were only two while the latter group was three. *Nevuchadnezzar* agreed and ordered *Yehoshua* to join them. The two false prophets were burned while *Yehoshua’s* clothes were only singed by the fire. When questioned about this, *Yehoshua* answered vaguely that when fire is given permission to burn it burns indiscriminately, but *Chazal* note that it was due to the fact that he did not rebuke his children earlier about their sinful wives. *Chazal* add that we should take a lesson in procrastination and how one should not ignore sinful behavior when he has the ability to stop it.

עָשָׂה לָךְ שְׂתֵי חֲצוֹצֶרֶת כִּסָּף ...

וּבִהְקֵחַל אֶת הַקֵּהֶל תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְיָעוּ (י"ב-ג).

In this week’s *sedra*, we are introduced to the חֲצוֹצֶרֶת, the trumpets, which served many functions. To gather the nation to travel, or during warfare. **Rashi** comments that when *Hashem* told Moshe the words “עָשָׂה לָךְ” in our captioned *posuk*, the “לָךְ” was saying that these were made specifically and exclusively for Moshe’s use, and after Moshe’s *petira*, they were to be buried. Even *Yehoshua*, the next *manhig*, couldn’t use them.

The **Satmar Rebbe, R’ Yoilish Teitelbaum ז”ל** and **R’ Yechezkel Abramsky ז”ל** explain this significance. Each and every generation has its unique challenges. Consequently, the job of each respective leader differs from generation to generation. What worked for one leader in shepherding his flock might not be the same style or manner required for the following generation(s). The techniques, tactics, and yes, even methods of *chinuch* are forever evolving, and the leaders of that period must address the unique needs and concerns of their flock. What worked in the past, may not work today. With much help from Above, they will be *matzliach* in providing the *klal’s* needs.

The *posuk* says, “וּבִהְקֵחַל אֶת הַקֵּהֶל תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְיָעוּ”. When gathering the *kehillah*, a leader must “blow a *tekiah*” and not a *teruah*. Homiletically, perhaps we can explain this as follows. When leading a *tzibbur*, use the “*tekiah*-like” method: straight, strong and *yashrusdik*, like a *tekiah*. Avoid any *krumkeit* and don’t look to “*drei*” out of responsibility.

The *posuk* then doubles down and adds: and not a *teruah*, which is a broken, fragmented *chinuch*. As parents and *mechanchim*, the examples we show our charges, must be solid, straight and above all consistent! If we attempt to teach our *children* and *talmidim* in a haphazard or fragmented way, it will result in haphazard or fragmented charges.

With this in mind, and in tefillah to אֲרַמְנוּ שְׂרַשְׁמִים, we should all merit much *nachas* from the younger generations!

משל למה הדבר דומה

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות ... (ח-ב)

משל: With the late passing of the *Riverdale Rosh Yeshivah, R’ Avraham Yitzchok Ausband ז”ל*, less than a year ago, many stories of his greatness have surfaced. Among the many attributes he possessed, was his complete dedication to the growth of each of his *talmidim*. Fondly known as “Rav Avremel,” he led his *yeshivah* in Riverdale, New York, for almost 44 years where a common theme was echoed by thousands of *talmidim*: “Rav Avremel was a *rebbe* for life.”

Once, a *bachur* called him late Thursday afternoon with wonderful news: after searching for a *shidduch* for years, he was finally getting engaged! The *L’chaim* was to take place after *Shabbos*, since his parents had not yet met the girl.

“But you and she agreed to get engaged?” the *Rosh Yeshivah* asked excitedly. “Yes!” was the happy reply.

וַיִּשְׁאֲלוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בְּבִהְיֹנֶה שֵׁם הָאָחִיר אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵיָדָד וַתֵּנֶה עֲלֵהֶם הָרוּחַ ... (א"ב-כט)

Eldad and *Meidad* were two of the men chosen to join Moshe’s seventy elders, but they stayed behind in the camp. When the *ruach* descended on the elders, it also rested on them, so they began prophecy among the people. **Targum Yehonasan** writes that when Amram directed all Jewish couples to divorce in *Mitzrayim*, he separated from Yocheved. During that time, Yocheved married a man named *Elitzafan Ben Parnach* and *Eldad* and *Meidad* were their children. This means they were Moshe’s half-brothers! But the question begs to be asked: how did Yocheved defy the *Gadol Hador’s* directive and remarry?

R’ Elya Svei ז”ל delivered a classic sharp response. Yocheved was counted among the original seventy who went down to *Mitzrayim*; she belonged to an earlier generation. And sometimes, someone from a previous generation “*farshteit besser*”, they simply know better. *Mesorah* is our lifeline to connecting to previous generations and their clarity in serving *Hashem* correctly.

Our *parsha* begins with directing *Aharon Hakohen* how to light the *Menorah*, and the *Torah* praises him for not changing at all from the commandment. “וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן - מַלְמַד שֶׁלָּא שִׁינָה”. Which begs the basic question, why is it so praiseworthy that *Aharon*, who was holy enough to be the *Kohen Gadol*, did not “change” from what he was told to do? The **Maharil Diskin** writes the following answer: There were steps in front of the *Menorah* to reach the wicks, but *Aharon* was tall and did not actually need to climb up. So that there should be no change for all future generations of *Kohanim Gedolim*, *Aharon* climbed up the steps anyway. “מַלְמַד שֶׁלָּא שִׁינָה” means for later generations. He gave his successors an ancestor to look up to and admire.

Rav Dessler ז”ל met a *Yid* in the DP camps after the war who held a battered *shofar*. Upon inquiring why he risked his life for it, the man explained that the *shofar* belonged to the **Alter of Kelm, R’ Simcha Zissel ז”ל**. “As long as I have this *shofar*, I am not just a number. It’s generations of *Torah*. It’s Kelm. It’s the *Alter*. It’s my *rebbe*. With it, I have a past and thus, I have a future.”

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN זי"ל

מחשבת הלב

GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A FOCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM AND BE A BETTER JEW BY R' YEHOShUA GOLD

הנחמדים מזהב